

Euroopan unionin virallinen lehti

C 103

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta
2. huhtikuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2011/C 103/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 95, 26.3.2011 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuim

2011/C 103/02

Yhdistetyt asiat C-436/08 ja C-437/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.2.2011 (Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linzin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08) ja Österreichische Salinen AG (C-437/08) v. Finanzamt Linz (Pääomien vapaa liikkuvuus — Yhteisövero — Kotimaisten osinkojen vapauttaminen verosta — Ulkomaisten osinkojen vapauttaminen verosta tiettyjen edellytysten täytyessä — Hyvitysmenetelmän soveltaminen verosta vapauttamattomiin ulkomaisiin osinkoihin — Hyvitettävästä ulkomaisesta verosta edellytettävä näyttö) 2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2011/C 103/03	Asia C-52/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.2.2011 (Stockholms tingsrättin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Konkurrensverket v. TeliaSonera AB (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 102 artikla — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Teleoperaattorin soveltamat hinnat — ADSL-jälleenmyyntituotteiden toimittaminen — Laajakaistayhteyden tarjoaminen loppukäyttäjille — Kilpailijoihin kohdistuva marginaalien puristaminen tai hintaruuvi)	3
2011/C 103/04	Asia C-251/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.2.2011 — Euroopan komissio v. Kyproksen tasavalta (Julkiset tavaranhankintasopimukset ja julkisia rakennustöitä koskevat sopimukset — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan ala — Direktiivi 93/38/ETY — Hankintailmoitus — Tarjouskilpailun ratkaisuperusteet — Tarjoajien yhdenvertainen kohtelu — Avoimuuden periaate — Direktiivi 92/13/ETY — Muutoksenhakumenettely — Velvollisuus perustella päätös, jolla tietty tarjoaja suljetaan kilpailun ulkopuolelle)	4
2011/C 103/05	Asia C-260/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.2.2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (aiemmin CD-Contact Data GmbH) v. Euroopan komissio (Muutoksenhaku — EY 81 artikla ja ETA-sopimuksen 53 artikla — Nintendo-videopelikonsolien ja niihin sopivien pelikasettien markkinat — Rinnakkaisviennin rajoittaminen näillä markkinoilla — Valmistajan ja yksinmyyjän välinen sopimus — Jakelusopimus, jossa sallitaan passiivinen myynti — Yhteisen tahdon osoittaminen, kun ei ole olemassa välittömiä asiakirjatodisteita tämän myynnin rajoittamisesta — Vertikaalisen sopimuksen olemassaolon osoittamisen näyttökynnys)	4
2011/C 103/06	Asia C-283/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.2.2011 (Sąd Rejonowy Warszawian (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Artur Weryński v. Mediatel 4B Spółka z o.o. (Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Todisteiden vastaanottaminen — Todistajan kuuleminen pyynnön vastaanottaneessa tuomioistuimessa pyynnön esittäneen tuomioistuimen pyynnöstä — Todistajanpalkkio)	5
2011/C 103/07	Yhdistetyt asiat C-307/09–C-309/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.2.2011 (Raad van Staten (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Vuoden 2003 liittymisasiakirja — Siirtymätoimenpiteet — Puolan kansalaisten pääsy sellaisten valtioiden työmarkkinoille, jotka olivat jo unionin jäseniä Puolan tasavallan liittyessä — Työlupaa koskeva edellytys työvoimaa vuokrattaessa — Direktiivi 96/71/EY — 1 artiklan 3 kohta)	5
2011/C 103/08	Asia C-359/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.2.2011 (Fővárosi Ítéltáblan (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Donat Cornelius Ebert v. Budapesti Ügyvédi Kamara (Asianajajat — Direktiivi 89/48/ETY — Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustaminen — Direktiivi 98/5/EY — Asianajajan ammatin pysyvä harjoittaminen muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu — Vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeen käyttäminen — Edellytykset — Merkitseminen asianajajayhteisön luetteloon vastaanottavassa jäsenvaltiossa)	6
2011/C 103/09	Asia C-494/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.2.2011 (Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Bolton Alimentari SpA v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (Ennakkoratkaisupyyntö — Tutkittavaksi ottaminen — Tullit — Tariffikiintiö — Tullikoodeksi — 239 artikla — Asetus (ETY) N:o 2454/93 — 308 a, 308 b ja 905 artikla — Asetus (EY) N:o 975/2003 — Tonnikala — Kiintiön loppuun käyttäminen — Avaamispäivä — Sunnuntai)	6

2011/C 103/10	Asia C-11/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.2.2011 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Staatssecretaris van Financiën v. Maris-hipping and Transport BV (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhteinen tullitariffi — Tullit — Tullittomuus — Farmaseuttiset tuotteet — Koostumus — Rajoitukset)	7
2011/C 103/11	Asia C-16/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.2.2011 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Number Ltd ja Conduit Enterprises Ltd v. Office of Communications ja British Telecommunications plc (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Televiestintä — Verkot ja palvelut — Direktiivi 2002/22/EY — Yritysten nimeäminen tarjoamaan yleispalvelua — Erityisvelvollisuuksien asettaminen nimetyille yritykselle — Numerotiedotus- ja luettelopalvelut)	8
2011/C 103/12	Asia C-25/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.2.2011 (Tribunal de première instance de Liège (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Missionswerk Werner Heukelbach ev v. Belgian valtio (Välitön verotus — Pääomien vapaa liikkuvuus — Perintövero — Voittoa tavoittelemattomien järjestöjen hyväksi tehdyt testamentit — Kieltäytyminen soveltamasta alennettua verokantaa, kun kyseisillä järjestöillä on toimipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa perinnönjättäjä tosiasiallisesti asui tai työskenteli — Rajoitus — Oikeuttaminen)	8
2011/C 103/13	Asia C-30/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 10.2.2011 (Linköpings tingsrättin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Lotta Andersson v. Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 80/987/ETY — 10 artiklan c alakohta — Kansallinen säännös — Työntekijöiden maksamattomia saatavia koskeva palkkaturva — Henkilöiden, jotka ovat myöhemmin kuin kuusi kuukautta ennen työnantajayhtiötään koskevan konkurssihakemuksen jättämistä omistaneet olennaisen osan yhtiöstä ja käyttäneet siinä huomattavaa vaikutusvaltaa, sulkeminen palkkaturvan ulkopuolelle)	9
2011/C 103/14	Asia C-78/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.2.2011 (Cour d'appel de Rouenin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Marc Berel ym. v. Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre ja Administration des douanes du Havre (Yhteisön tullikoodeksi — 213, 233 ja 239 artikla — Usean velallisen yhteisvastuu samasta tullivelasta — Tuontitullien peruuttaminen — Tullivelan lakkaaminen — Yhteisvastuulliselta yhteisvelalliselta puuttuva mahdollisuus vedota toiselle yhteisvelalliselle myönnettyyn peruutukseen)	9
2011/C 103/15	Asia C-321/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 17.2.2011 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2007/2/EY — Ympäristöpolitiikka — Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuuri (INSPIRE) — Sähköisessä muodossa olevien tietojen vaihtaminen ja päivittäminen — Puutteellinen täytäntöönpano)	10
2011/C 103/16	Asia C-391/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3.2.2011 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2007/36/EY — Osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttäminen julkisesti noteeratuissa yhtiöissä — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 103/17	Asia C-395/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3.2.2011 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2007/2/EY — Ympäristöpolitiikka — Paikkatietoinfrastruktuuri — Sähköisessä muodossa olevien paikkatietojen vaihtaminen ja päivittäminen — Kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamatta jättäminen) ...	11
2011/C 103/18	Asia C-143/10 P: Valitus, jonka Antoni Tomasz Uznański on tehnyt 29.1.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-348/09, Uznański v. Puola, 27.11.2009 antamasta tuomiosta	11
2011/C 103/19	Asia C-611/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 23.12.2010 — Waldemar Hudzinski v. Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse	11
2011/C 103/20	Asia C-612/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 23.12.2010 — Jaroslaw Wawrzyniak v. Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse	11
2011/C 103/21	Asia C-625/10: Kanne 29.12.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	12
2011/C 103/22	Asia C-626/10 P: Valitus, jonka Kalliope Agapiou Joséphidès on tehnyt 28.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-439/08, Agapiou Joséphidès v. komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto, 21.10.2010 antamasta tuomiosta	13
2011/C 103/23	Asia C-627/10: Kanne 29.12.2010 — Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta	13
2011/C 103/24	Asia C-5/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 6.1.2011 — rikosoikeudenkäynti Titus Alexander Jochen Donneria vastaan	14
2011/C 103/25	Asia C-25/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 17.1.2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A. v. Fazenda Pública	14
2011/C 103/26	Asia C-34/11: Kanne 21.1.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	15
2011/C 103/27	Asia C-35/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 21.1.2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	15
2011/C 103/28	Asia C-42/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel d'Amiens (Ranska) on esittänyt 31.1.2011 — rikosoikeudenkäynti Joao Pedro Lopes Da Silva Jorgea vastaan	16
2011/C 103/29	Asia C-46/11: Kanne 1.2.2011 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	16

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 103/30	Asia C-48/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 2.2.2011 — Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö	17
2011/C 103/31	Asia C-52/11 P: Valitus, jonka Fernando Marcelino Victoria Sánchez on tehnyt 4.2.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-61/10, Fernando Marcelino Victoria Sánchez v. Euroopan parlamentti ja Euroopan neuvosto, 17.11.2010 antamasta tuomiosta	17
Unionin yleinen tuomioistuin		
2011/C 103/32	Asia T-118/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.2.2011 — P.P.TV v. SMHV — Rentrak (PPT) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PPT rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki PPTV — Suhteellinen hylkäämisperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	19
2011/C 103/33	Asia T-385/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — FIFA v. komissio (Televisiolähetykset — Direktiivin 89/552/ETY 3 a artikla — Belgian kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet, jotka koskevat Belgiassa yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tapahtumia — Jalkapallon maailmanmestaruuskilpailut — Päätös, jolla toimenpiteet todetaan yhteisön oikeuden mukaisiksi — Perustelut — EY 43 ja EY 49 artikla — Omaisuudensuoja)	19
2011/C 103/34	Asia T-55/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — UEFA v. komissio (Televisiolähetykset — Direktiivin 89/552/ETY 3 a artikla — Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet, jotka koskevat kyseiselle jäsenvaltiolle yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tapahtumia — Jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailut — Päätös, jolla toimenpiteet todetaan yhteisön oikeuden mukaisiksi — Perustelut — EY 49 ja EY 86 artikla — Omaisuudensuoja)	20
2011/C 103/35	Asia T-68/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — FIFA v. komissio (Televisiolähetykset — Direktiivin 89/552/ETY 3 a artikla — Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet, jotka koskevat kyseiselle jäsenvaltiolle yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tapahtumia — Jalkapallon maailmanmestaruuskilpailut — Päätös, jolla toimenpiteet todetaan yhteisön oikeuden mukaisiksi — Perustelut — EY 43, EY 49 ja EY 86 artikla — Omaisuudensuoja)	20
2011/C 103/36	Asia T-10/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — Formula One Licensing v. SMHV — Global Sports Media (F1-LIVE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin F 1-LIVE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön kuviomerkit ja kansalliset ja kansainväliset sanamerkit F 1 ja F 1 Formula 1 — Väitteen hylkääminen valituslautakunnassa — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta))	21
2011/C 103/37	Asia T-122/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods v. neuvosto (Polkumyynti — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitruhedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden tuonti — Puolustautumis oikeudet — Perusteluvollisuus — Hyvän hallinnon periaate — Asetuksen (EY) N:o 384/96 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 4 ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 4 ja 5 kohta)) ...	21

2011/C 103/38	Asia T-324/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — J & F Participações v. SMHV — Plusfood Wrexham (Friboi) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Friboi rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki FRIBO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta)	22
2011/C 103/39	Asia T-385/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — Annco v. SMHV — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin ANN TAYLOR LOFT rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LOFT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	22
2011/C 103/40	Asia T-471/10: Kanne 28.9.2010 — Gill v. komissio	22
2011/C 103/41	Asia T-32/11: Kanne 24.1.2011 — Verenigde Douaneagenten v. komissio	23
2011/C 103/42	Asia T-60/11: Kanne 26.1.2011 — Kraft Foods Global Brands v. SMHV — Fenaco (SUISSE PREMIUM)	24
2011/C 103/43	Asia T-65/11: Kanne 28.1.2011 — Recombined Dairy System v. komissio	25
2011/C 103/44	Asia T-78/11 P: Valitus, jonka Erika Lenz on tehnyt 7.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-80/09, Lenz v. komissio, 14.12.2010 antamasta tuomiosta	25
2011/C 103/45	Asia T-80/11: Kanne 9.2.2011 — Nath Kalsi v. SMHV — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)	26
2011/C 103/46	Asia T-85/11 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 11.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-65/09, Marcuccio v. komissio, 23.11.2010 antamasta tuomiosta	27
2011/C 103/47	Asia T-88/11: Kanne 18.2.2011 — BIA Separations v. komissio	27
2011/C 103/48	Asia T-92/11: Kanne 18.2.2011 — Andersen v. komissio	28

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2011/C 103/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä

EUVL C 95, 26.3.2011

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 89, 19.3.2011

EUVL C 80, 12.3.2011

EUVL C 72, 5.3.2011

EUVL C 63, 26.2.2011

EUVL C 55, 19.2.2011

EUVL C 46, 12.2.2011

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.2.2011 (Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linzin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsmbH (C-436/08) ja Österreichische Salinen AG (C-437/08) v. Finanzamt Linz

(Yhdistetyt asiat C-436/08 ja C-437/08) ⁽¹⁾

(Pääomien vapaa liikkuvuus — Yhteisövero — Kotimaisten osinkojen vapauttaminen verosta — Ulkomaisten osinkojen vapauttaminen verosta tiettyjen edellytysten täytyessä — Hyvitysmenetelmän soveltaminen verosta vapauttamattomiin ulkomaisiin osinkoihin — Hyvitettävästä ulkomaisesta verosta edellytettävä näyttö)

(2011/C 103/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsmbH (C-436/08) ja Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Vastaaja: Finanzamt Linz

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Unabhängiger Finanzsenat — Yhteisön oikeuden tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kotimaisiin osakkuuksiin sovelletaan vapautusjärjestelmää mutta jonka mukaan kyseistä järjestelmää sovelletaan ulkomaisiin osakkuuksiin ainoastaan 25 prosentin suuruisista osakkuuksista alkaen — Hallinto- ja oikeuskäytäntö, jonka mukaan yhteisön oikeudesta seuraavien vaatimusten johdosta alle 25 prosentin ulkomaisiin osakkuuksiin sovelletaan hyvitysmenetelmää

Tuomiolauselma

1) SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään maassa asuvista yhtiöistä

omistettuihin osuuksiin perustuvien portfolio-osinkojen vapauttamisesta yhteisöverosta ja asetetaan edellytykseksi Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen sopijapuolina olevissa kolmansissa valtioissa asuvista yhtiöistä saatujen osinkojen tällaiselle verosta vapauttamiselle se, että kyseisen kolmannen valtion kanssa on tehty kattava keskinäistä virka- ja täytäntöönpanoapua koskeva sopimus, koska pelkästään keskinäistä virka-apua koskevan sopimuksen olemassaoloa on pidettävä riittävänä kyseisellä lainsäädännöllä tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi.

2) SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa vapautetaan yhteisöverosta maassa asuvan yhtiön toisesta maassa asuvasta yhtiöstä saamat portfolio-osingot mutta jonka perusteella tämä vero kannetaan maassa asuvan yhtiön muussa jäsenvaltioissa tai Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen sopijapuolena olevassa kolmannessa valtiossa asuvasta yhtiöstä saamista portfolio-osingoista, kunhan jälkimmäisen yhtiön asuinvaltiossa maksettu vero kuitenkin hyvitetään osinkoja saavan yhtiön asuinjäsenvaltiossa maksettavasta verosta ja kunhan tällaisen hyvityksen saamiseksi osinkoja saavalle yhtiölle asetettu hallinnollinen rasitus ei ole liiallinen. Kansallisen veroviranomaisen osinkoja saavalta yhtiöltä vaatimat tiedot osinkoja jakavan yhtiön voitoista sen asuinvaltiossa tosiasiallisesti maksetuista veroista liittyvät luonnostaan hyvitysmenetelmän toimintaan, eikä tällaista tiedonantovelvollisuutta voida pitää liiallisena.

3) SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa taloudellisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi vapautetaan yhteisöverosta maassa asuvan yhtiön saamat ja toisen maassa asuvan yhtiön jakamat portfolio-osakkeet ja jossa ei muussa kolmannessa valtiossa kuin Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen sopijapuolena olevassa kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön jakamien osinkojen osalta säädetä osinkojen vapauttamisesta verosta tai osinkoa jakavan yhtiön asuinvaltiossaan maksaman veron hyvitysjärjestelmästä.

4) SEUT 63 artikla ei ole esteenä sille, että kansallisen veroviranomaisen käytäntönä on soveltaa tietyistä kolmansista valtioista saatuihin osinkoihin hyvitysmenetelmää osinkoja saavan yhtiön osinkoja jakavasta yhtiöstä omistamaa osuutta koskevan tietyn

raja-arvon alittuessa ja vapautusmenetelmää mainitun raja-arvon ylittyessä, vaikka se soveltaa systemaattisesti vapautusmenetelmää kotimaisiin osinkoihin, kunhan kyseisillä järjestelmillä, joilla pyritään välttämään tai lieventämään jaetun voiton ketjuverotusta, päädytään toisiaan vastaaviin tuloksiin. Se, että kansallinen veroviranomainen vaatii osinkoja saavalta yhtiöltä tietoja osinkoja jakavan yhtiön voitoista tämän asuinvaltiona olevassa kolmannessa valtiossa tosiasiallisesti maksetusta verosta, liittyy luomostaan hyvitysmenetelmän toimintaan eikä itsessään vaikuta vapautusmenetelmän ja hyvitysmenetelmän keskinäiseen vastaavuuteen.

5) SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että

- se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa annetaan maassa asuville yhtiöille mahdollisuus siirtää verovuoden aikana karsityt tappiot myöhemmille verovuosille ja jossa vältetään osinkojen kaksinkertainen verotus soveltamalla vapautusmenetelmää kotimaisiin osinkoihin, vaikka siinä sovelletaan hyvitysmenetelmää toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa asuvien yhtiöiden jakamiin osinkoihin, kun tässä lainsäädännössä ei hyvitysmenetelmän soveltamisen tapauksessa sallita osinkoja jakavan yhtiön asuinvaltiossa maksetun yhteisöveron perusteella tehtävän hyvityksen siirtämistä seuraaville verovuosille, jos ulkomaiset osingot saaneen yhtiön tulos on ollut tappiollinen sinä verovuonna, jona se sai osingot, ja
- siinä ei aseteta jäsenvaltiolle velvollisuutta säätää verolainsäädännössään toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa pidätetyn lähdeveron hyvittämisestä, jotta vältettäisiin ensimmäisessä jäsenvaltiossa asuvan yhtiön saamien osinkojen oikeudellinen kaksinkertainen verotus, joka seuraa siitä, että kyseiset valtiot käyttävät samanaikaisesti verotusvaltaansa.

(¹) EUVL C 19, 24.1.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.2.2011 (Stockholms tingsrättin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Konkurrensverket v. Telia Sonera AB

(Asia C-52/09) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 102 artikla — Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö — Teleoperaattorin soveltamattomat hinnat — ADSL-jälleenmyyntituotteiden toimittaminen — Laajakaistayhteyden tarjoaminen loppukäyttäjille — Kilpailijoihin kohdistuva marginaalien puristaminen tai hintaruuvi)

(2011/C 103/03)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Stockholms tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Konkurrensverket

Vastaaja: TeliaSonera AB

Väliintulija: Tele2 Sverige AB

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Stockholms tingsrätt — EY 82 artiklan tulkinta — Hintaruuvi — Teleoperaattorin, jolla on aiemmin ollut perinteinen monopoli ADSL -tilaajayhteyksien osalta, soveltamattomat hinnat — Niiden hintojen, jotka operaattori perii ADSL -tilaajayhteyksien tukkumyynnissä jälleenmyyjinä toimivilta muilta operaattoreilta, ja niiden hintojen, joita operaattori soveltaa ADSL -tilaajayhteyksien myynnissä kuluttajille, välinen ero, joka ei riitä kattamaan operaattorille itselleen näiden vähittäispalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita lisäkustannuksia

Tuomiolauselmä

Objektiivisten perustelujen puuttuessa SEUT 102 artiklassa tarkoitettua väärinkäyttöä voi merkitä se, että vertikaalisesti integroitunut yritys, joka on määrävässä asemassa ADSL-jälleenmyyntituotteiden tukkumarkkinoilla, soveltaa sellaista hinnoittelukäytäntöä, joka johtaa siihen, että kyseisillä markkinoilla sovellettujen hintojen ja loppukäyttäjille tarkoitettujen laajakaistayhteyksien tarjonnan vähittäismarkkinoilla sovellettujen hintojen välinen ero ei riitä kattamaan tuotekohdaisia kustannuksia, joista saman yrityksen on vastattava jälkimmäisille markkinoille päästäkseen.

Arvioitaessa sitä, voidaanko tällaista hinnoittelukäytäntöä pitää väärinkäyttönä, on otettava huomioon kunkin yksittäistapauksen kaikki olosuhteet. Erityisesti on otettava huomioon seuraavat seikat:

- Lähtökohtaisesti ja ensisijaisesti on otettava huomioon asianomaisen yrityksen hinnat ja kustannukset vähittäismarkkinoilla. Kilpailijoiden hintoja ja kustannuksia näillä samoilla markkinoilla on tarkasteltava vasta siinä tapauksessa, ettei asianomaisen yrityksen hintoihin ja kustannuksiin ole olosuhteiden vuoksi mahdollista viitata.
- On osoitettava, että kun otetaan erityisesti huomioon tukkuuutteen välttämättömyys, kyseisellä hinnoittelukäytännöllä on ainakin mahdollisesti kilpailua rajoittava vaikutus vähittäismarkkinoilla ilman, että tämä olisi millään tavalla taloudellisesti perusteltua.

Tällaisen arvioinnin kannalta ei lähtökohtaisesti ole merkitystä

- sillä, että asianomaisella yrityksellä ei ole mitään sitä koskevaan sääntelyyn perustuvaa velvollisuutta toimittaa ADSL-jälleenmyyntituotteita tukkumarkkinoilla, joilla se on määrävässä asemassa,
- sillä, miten vahvassa määrävässä asemassa kyseinen yritys on näillä markkinoilla
- sillä, että mainittu yritys ei ole määrävässä asemassa myös loppukäyttäjille tarkoitettujen laajakaistayhteyksien tarjonnan vähittäismarkkinoilla

- sillä, sovelletaanko tällaista hinnoittelukäytäntöä asianomaisen yrityksen uusiin vai vanhoihin asiakkaisiin
- sillä, että määräävässä asemassa oleva yritys ei voi kattaa tappioita, joita sille voi aiheutua tällaisen hinnoittelukäytännön soveltamisesta, eikä
- sillä, miten kehittyneet asianomaiset markkinat ovat, ja sillä, että niihin kohdistuu tekninen muutos, joka edellyttää suuria investointeja.

(¹) EUVL C 90, 18.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.2.2011 — Euroopan komissio v. Kyproksen tasavalta

(Asia C-251/09) (¹)

(Julkiset tavaranhankintasopimukset ja julkisia rakennustöitä koskevat sopimukset — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan ala — Direktiivi 93/38/ETY — Hankintailmoitus — Tarjouskilpailun ratkaisuperusteet — Tarjoajien yhdenvertainen kohtelu — Avoimuuden periaate — Direktiivi 92/13/ETY — Muutoksenhakumenettely — Velvollisuus perustella päätös, jolla tietty tarjoaja suljetaan kilpailun ulkopuolelle)

(2011/C 103/04)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Zadra, I. Chatzigiannis ja M. Patakia)

Vastaaja: Kyproksen tasavalta (asiamiehet: K. Likourgos ja A. Pantazi-Lamprou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY (EYVL L 199, s. 84) 4 artiklan 2 kohdan ja 31 artiklan 1 kohdan rikkominen — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY (EYVL L 76, s. 14) 1 artiklan 1 kohdan rikkominen — Velvollisuus perustella päätökset, joilla tietty tarjoaja suljetaan kilpailun ulkopuolelle — Velvollisuus turvata mahdollisuus hakea tehokkaasti ja mahdollisimman lyhyissä määräajoissa muutosta hankintaviranomaisen päätöksiin — Yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatteet

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 233, 26.9.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.2.2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (aiemmin CD-Contact Data GmbH) v. Euroopan komissio

(Asia C-260/09 P) (¹)

(Muutoksenhaku — EY 81 artikla ja ETA-sopimuksen 53 artikla — Nintendo-videopelikonsolien ja niihin sopivien pelikasettien markkinat — Rinnakkaisviennin rajoittaminen näillä markkinoilla — Valmistajan ja yksinmyyjän välinen sopimus — Jakelusopimus, jossa sallitaan passiivinen myynti — Yhteisen tahdon osoittaminen, kun ei ole olemassa välittömiä asiakirjatodisteita tämän myynnin rajoittamisesta — Vertikaalisen sopimuksen olemassaolon osoittamisen näyttökynnys)

(2011/C 103/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Activision Blizzard Germany GmbH (aiemmin CD-Contact Data GmbH) (edustajat: advocaat J. K. de Pree ja advocaat E.N.M. Raedts)

Valittajan vastapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Noë ja F. Ronkes Agerbeek)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-18/03, CD-Contact Data GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 30.4.2009 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin alensi valittajalle asetettua sakkoa ja hylkäsi muilta osin kanteen, jolla vaadittiin EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asiat COMP/35.587 PO Videopelit, COMP/35.706 PO Nintendon jakelu ja COMP/36.321 Omega — Nintendo) 30.10.2002 tehdyn komission sen päätöksen 2003/675/EY kumoamista, joka koskee Nintendon pelikonsolien ja niihin sopivien videopelikasettien markkinoilla tehtyjä sopimusten kokonaisuutta ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joiden tarkoituksena on rajoittaa näiden pelikonsolien ja videopelikasettien rinnakkaisvientä

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.

2) Activision Blizzard Germany GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 220, 12.9.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.2.2011 (Sąd Rejonowy Warszawian (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Artur Weryński v. Mediatel 4B Spółka z o.o.

(Asia C-283/09) (¹)

(Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Todisteiden vastaanottaminen — Todistajan kuuleminen pyynnön vastaanottaneessa tuomioistuimessa pyynnön esittäneen tuomioistuimen pyynnöstä — Todistajanpalkkio)

(2011/C 103/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy Warszawa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Artur Weryński

Vastaaja: Mediatel 4B Spółka z o.o.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28.5.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 (EYVL L 174, s. 1) tulkinta — Todistajan kuuleminen jäsenvaltion tuomioistuimessa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen pyynnöstä — Todistajanpalkkio — Pynnön vastaanottaneen tuomioistuimen mahdollisuus vaatia pyynnön esittäneeltä tuomioistuimelta ennakkomaksua kuuluttavan todistajan palkkiota varten

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28.5.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 14 ja 18 artiklaa on tulkittava siten, että pyynnön esittäneellä tuomioistuimella ei ole velvollisuutta maksaa pyynnön vastaanottaneelle tuomioistuimelle ennakkomaksua todistajanpalkkiota varten eikä korvata jo kuullun todistajan palkkiota.

(¹) EUVL C 244, 10.10.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.2.2011 (Raad van Staten (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyyntö) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Yhdistetyt asiat C-307/09–C-309/09) (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Vuoden 2003 liittymisasiakirja — Siirtymätoimenpiteet — Puolan kansalaisten pääsy sellaisten valtioiden työmarkkinoille, jotka olivat jo unionin jäseniä Puolan tasavallan liittyessä — Työlupaa koskeva edellytys työvoimaa vuokrattaessa — Direktiivi 96/71/EY — 1 artiklan 3 kohta)

(2011/C 103/07)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)

Vastapuoli: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Raad van State (Alankomaat) — EY 49 artiklan ja EY 50 artiklan sekä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY (EYVL 1997 L 18, s. 1) 1 artiklan 3 kohdan c alakohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa edellytetään työlupaa työntekijöiden vuokrauksen ehtona

Tuomiolauselma

1) SEUT 56 artikla ja SEUT 57 artikla eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio edellyttää Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymishdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan liitteessä XII olevan 2 luvun 2 kohdassa tarkoitettuna siirtymä kautena, että lähetettäessä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla kyseisen valtion alueelle työntekijöitä, jotka ovat Puolan kansalaisia, on hankittava työlupa.

2) Työntekijöiden lähettäminen direktiivin 96/71 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla on palvelujen suoritus, josta maksetaan korvaus ja jossa lähetetty työntekijä pysyy palvelun tarjoavan yrityksen palveluksessa ilman, että työvoimaa käyttävän yrityksen kanssa tehdään minkäänlaista työsopimusta. Sille on ominaista, että työntekijän lähettäminen vastaanottavaan jäsenvaltioon on itsessään palveluja tarjoavan yrityksen palvelujen tarjoamisen tarkoitus ja että kyseinen työntekijä suorittaa tehtävänsä työvoimaa käyttävän yrityksen valvonnan ja johdon alaisena.

(¹) EUVL C 267, 7.11.2009

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.2.2011 (Fővárosi Ítéltábla (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Donat Cornelius Ebert v. Budapesti Ügyvédi Kamara

(Asia C-359/09) (¹)

*(Asianajat — Direktiivi 89/48/ETY — Vähintään kolmi-
vuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annet-
tujen tutkintotodistusten tunnustaminen — Direktiivi
98/5/EY — Asianajajan ammatin pysyvä harjoittaminen
muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys
on hankittu — Vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimik-
keen käyttäminen — Edellytykset — Merkitseminen asianaja-
jajhteisön luetteloon vastaanottavassa jäsenvaltiossa)*

(2011/C 103/08)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Ítéltábla

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Donat Cornelius Ebert

Vastaaja: Budapesti Ügyvédi Kamara

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Fővárosi Ítéltábla — Vähintään kolmi-
vuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annet-
tujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä jär-
jestelmästä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin
89/48/ETY (EYVL L 19, s. 16) ja asianajajan ammatin pysyvän
harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa,
jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16.2.1998 annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY (EYVL
L 77, s. 36) tulkinta — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan
asianajajan ammattia saavat kyseisen valtion ammattinimikkeellä
harjoittaa ainoastaan asianajat, jotka on kyseisessä valtiossa
merkitty asianajajajhteisön luetteloon

Tuomiolauselmä

1) Vähintään kolmi-
vuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta
annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta
yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 annettu neuvoston direktiivi
89/48/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.5.2001 anne-
tulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä
2001/19/EY, ja asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen
helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatilli-
nen pätevyys on hankittu, 16.2.1998 annettu Euroopan parla-
mentin ja neuvoston direktiivi 98/5/EY eivät ole esteenä kansallis-
elle lainsäädännölle, jonka mukaan asianajotoiminnan harjoitta-
mista vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan nimikettä käyttäen
koskee velvollisuus olla asianajajaliiton kaltaisen elimen jäsen.

2) Direktiivit 89/48 ja 98/5 täydentävät toisiaan siten, että niillä
annetaan jäsenvaltioiden asianajajille kaksi keinoa ryhtyä harjoit-
tamaan asianajajan ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa jäl-
kimmäisen jäsenvaltion ammattinimikettä käyttäen.

(¹) EUVL C 312, 19.12.2009.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.2.2011
(Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italia)
esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Bolton Alimentari
SpA v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria**

(Asia C-494/09) (¹)

*(Ennakkoratkaisupyyntö — Tutkittavaksi ottaminen — Tullit
— Tariffikiintiö — Tullikoodeksi — 239 artikla — Asetus
(ETY) N:o 2454/93 — 308 a, 308 b ja 905 artikla — Asetus
(EY) N:o 975/2003 — Tonnikala — Kiintiön loppuun
käyttäminen — Avaamispäivä — Sunnuntai)*

(2011/C 103/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bolton Alimentari SpA

Vastaaja: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Commissione Tributaria Provinciale
di Alessandria — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun
neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1)
239 artiklan tulkinta — Tietyistä yhteisön tullikoodeksista an-
netun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista
koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen
(ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 308 a–308 c artiklan,

899 artiklan toisen kohdan ja 905 artiklan 1 kohdan tulkinta — Tuontitullin palauttaminen tai peruuttaminen — Jäsenvaltion mahdollisuus päättää palauttamista koskevasta vaatimuksesta — Asetuksen (ETY) N:o 2913/92 239 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erityistilanteen käsite — Tariffikiintiön, jonka avaamispäivä on sunnuntai, ulkopuolelle jäsenvaltion tulliviranomaisten toimipaikkojen sunnuntaisen kiinniolon vuoksi jätetty yhteisön alueella toimiva tuoja

Tuomiolauselmä

- 1) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 28.2.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 214/2007, 308 a–308 c artiklaa on tulkittava niin, ettei niiden kanssa ole ristiriidassa se, että Euroopan komissio voi tehdä päätöksen, jolla suljetaan talouden toimija tariffikiintiön ulkopuolelle siksi, että kyseinen kiintiö on käytetty loppuun jo sen avaamispäivänä, joka osuu sunnuntaille, jolloin tullitoimipaikat ovat suljettuina siinä jäsenvaltiossa, johon kyseessä oleva talouden toimija on sijoittautunut.
- 2) Asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 214/2007, 308 a–308 c artiklaa on tulkittava niin, ettei niissä veloiteta jäsenvaltiota pyytämään Euroopan komissiota tariffikiintiön lykkäystä tuojien oikeudenmukaisen ja syrjimättömän kohtelun varmistamiseksi, jos kyseisen tariffikiintiön avaaminen osuu sunnuntaille, jolloin kyseisen jäsenvaltion tullitoimipaikat ovat suljettuina, ja jos kyseessä oleva kiintiö todennäköisesti käytetään loppuun jo sen avaamispäivänä, koska muiden jäsenvaltioiden tullitoimipaikat ovat avoimia sunnuntaisin.
- 3) Muissa kuin asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 214/2007, 899 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltion tulliviranomainen on toimivaltainen ratkaisemaan itse yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006, 239 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua palautushakemuksen, jos se katsoo, ettei Euroopan komission syyksi voida lukea minkäänlaista säännönvastaisuutta eikä kyseinen hakemus kuulu mihinkään asetuksen N:o 2454/93 905 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin muista tapauksista.
- 4) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1791/2006, 239 artiklaa on tulkittava niin, että siinä voidaan tarkoitaa Euroopan unionin tuojan sulkemista sellaisen tariffikiintiön ulkopuolelle, jonka avaamispäivä osuu sunnuntaille, sen vuoksi, että tullitoimipaikat ovat sunnuntaisin suljettuina siinä jäsenvaltiossa, johon kyseinen tuoja on sijoittautunut.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.2.2011 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Staatssecretaris van Financiën v. Marishipping and Transport BV

(Asia C-11/10) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhteinen tullitariffi — Tullit — Tullittomuus — Farmaseuttiset tuotteet — Koostumus — Rajoitukset)

(2011/C 103/10)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastaaja: Marishipping and Transport BV

Oikeudenkäynnin kohde

Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö — Alankomaat — Belgia — Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteen I tulkinta — Farmaseuttiset tuotteet, joihin sovelletaan tullittomuutta — Aine, joka ei ole puhdasta — Rajoitukset

Tuomiolauselmä

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 6.8.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2031/2001 ja 1.8.2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1832/2002, liitteessä I olevan ensimmäisen osan II osaston C osan 1 kohdan i alakohtaa on tulkittava siten, että samassa liitteessä I olevan kolmannen osan liitteessä 3 tarkoitettujen aineiden luettelossa olevaan farmaseuttiseen aineeseen, johon on lisätty muita — etenkin farmaseuttisia — aineita, ei voida soveltaa enää tullittomuutta, jota olisi sovellettu, jos tällainen aine olisi ollut puhdasta.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 30.1.2010.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 27.3.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.2.2011 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Number Ltd ja Conduit Enterprises Ltd v. Office of Communications ja British Telecommunications plc

(Asia C-16/10) ⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Televiestintä — Verkot ja palvelut — Direktiivi 2002/22/EY — Yritysten nimeäminen tarjoamaan yleispalvelua — Erityisvelvollisuuksien asettaminen nimetylle yritykselle — Numerotiedotus- ja luettelopalvelut)

(2011/C 103/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: The Number Ltd ja Conduit Enterprises Ltd

Vastaajat: Office of Communications ja British Telecommunications plc

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21), sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, s. 33) ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) tulkinta — Yritysten nimeäminen yleispalvelun tarjonnan takaamiseksi — Tietyt velvollisuudet, joita voidaan asettaa nimetyille yritykselle

Tuomiolauselman

Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 8 artiklan 1 kohdassa sallitaan jäsenvaltioiden, jotka päättävät kyseisen säännöksen mukaisesti nimetä yrityksen tai yrityksiä takaamaan saman direktiivin 4–7 artiklassa ja 9 artiklan 2 kohdassa määritellyn yleispalvelun tai joitakin sen osatekijöitä, asettavan näille yrityksille ainoastaan

kyseisen direktiivin säännöksissä tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia, jotka liittyvät siihen, että nimetyt yritykset itse toimittavat yleispalvelun tai sen osatekijät loppukäyttäjille.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 13.3.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.2.2011 (Tribunal de première instance de Liègen (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Missionswerk Werner Heukelbach ev v. Belgian valtio

(Asia C-25/10) ⁽¹⁾

(Välitön verotus — Pääomien vapaa liikkuvuus — Perintövero — Voittoa tavoittelemattomien järjestöjen hyväksi tehdyt testamentit — Kieltäytyminen soveltamasta alennettua verokantaa, kun kyseisillä järjestöillä on toimipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa perinnönjättäjä tosiasiallisesti asui tai työskenteli — Rajoitus — Oikeuttaminen)

(2011/C 103/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Missionswerk Werner Heukelbach ev

Vastaaja: Belgian valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal de première instance de Liège — SEUT 18, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan tulkinta — Perintövero — Kieltäytyminen soveltamasta voittoa tavoittelemattomille yhdistyksille ja yleishyödyllisille säätiöille tehtyihin testamenttiluovutuksiin sovellettavaa alennettua verokantaa silloin, kun näiden yhdistysten ja säätiöiden toimipaikka sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa perinnönjättäjä asui tai työskenteli — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä — Sijoittautumisvapauden rajoittaminen

Tuomiolauselman

SEUT 63 artikla on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan alennettua perintöverokantaa voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, joilla on toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä kuolinhetkellään tosiasiallisesti asui tai työskenteli taikka jossa hän oli aiemmin tosiasiallisesti asunut tai työskennellyt.

⁽¹⁾ EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 10.2.2011 (Linköpings tingsrättin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Lotta Andersson v. Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Asia C-30/10) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 80/987/ETY — 10 artiklan c alakohta — Kansallinen säännös — Työntekijöiden maksamattomia saatavia koskeva palkkaturva — Henkilöiden, jotka ovat myöhemmin kuin kuusi kuukautta ennen työnantajayhtiötään koskevan konkurssihakemuksen jättämistä omistaneet olennaisen osan yhtiöstä ja käyttäneet siinä huomattavaa vaikutusvaltaa, sulkeminen palkkaturvan ulkopuolelle)

(2011/C 103/13)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Linköpings tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lotta Andersson

Vastaaja: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Linköpings tingsrätt — Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.10.1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/74/EY, 10 artiklan c alakohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jolla suljetaan niiden edunsaajien joukosta, jotka voivat saada palkkaturvasta suorituksen maksamatta olevista työntekijöiden saatavista, henkilöt, jotka ovat myöhemmin kuin kuusi kuukautta ennen konkurssihakemuksen jättämistä omistaneet olennaisen osan yrityksestä, jossa he työskentelevät, ja käyttäneet huomattavaa vaikutusvaltaa sen toiminnassa

Tuomiolauselmä

Työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY (kodifioitu toisinto) 12 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvalla säännökselle, jossa suljetaan työntekijä työntekijöiden maksamattomia saatavia koskevan palkkaturvan ulkopuolelle siksi, että hän on itse tai yhdessä lähisukulaisensa kanssa myöhemmin kuin kuusi kuukautta ennen tätä yritystä koskevan konkurssihakemuksen jättämistä omistanut olennaisen osan kyseisestä yrityksestä ja vaikuttanut huomattavasti sen toimintaan.

⁽¹⁾ EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.2.2011 (Cour d'appel de Rouenin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Marc Berel ym. v. Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre ja Administration des douanes du Havre

(Asia C-78/10) ⁽¹⁾

(Yhteisön tullikoodeksi — 213, 233 ja 239 artikla — Usean velallisen yhteisvastuu samasta tullivelasta — Tuontitullien peruuttaminen — Tullivelan lakkaaminen — Yhteisvastuulliselta yhteisvelalliselta puuttuva mahdollisuus vedota toiselle yhteisvelalliselle myönnettyyn peruutukseen)

(2011/C 103/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Rouen

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Marc Berel, Port Angot Développementin edustajana, Emmanuel Hess, Port Angot Développementin selvitysmiehenä, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, jolle SAS Manutention de Produits Chimiques et Miniers Maprochim SAS:n oikeudet ovat siirtyneet ja Asia Pulp & Paper France EURL

Vastapuolet: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre ja Administration des douanes du Havre

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour d'appel de Rouen — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 213, 233 ja 239 artiklan tulkinta — Tuontitullien peruuttaminen — Yhteisvelallisen mahdollisuus vedota tullivelvoitteita koskevaan yhteisvastuuseen, jotta se voisi saada hyväkseen toiselle yhteisvelalliselle aikaisemmin myönnetyn tuontitullien peruuttamisen

Tuomiolauselmä

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97, 213, 233 ja 239 artiklaa on tulkittava siten, että niiden vastaista on soveltaa pääasiassa esillä olevan kaltaisessa tilanteessa,

jossa useat yhteisvelalliset ovat 213 artiklassa tarkoitettussa yhteisvastuussa tullivelasta, kansallisen oikeuden periaatetta, josta seuraa, että kaikki muut yhteisvelalliset voivat vedota yhdelle yhteisvelalliselle 239 artiklan perusteella myönnettyyn osittaiseen tullien peruuttamiseen sillä tavoin, että saman koodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettu velan lakkaaminen koskee velkaa sellaisenaan ja näin ollen vapauttaa kaikki yhteisvastuulliset yhteisvelalliset kyseisen velan maksamisesta myönnetyn peruutuksen määrään asti.

(¹) EUVL C 113, 1.5.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 17.2.2011 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-321/10) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2007/2/EY — Ympäristöpolitiikka — Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuuri (INSPIRE) — Sähköisessä muodossa olevien tietojen vaihtaminen ja päivittäminen — Puutteellinen täytäntöönpano)

(2011/C 103/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: J. Sénéchal)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: T. Materne ja M. Jacobs)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY (EUVL L 108, s. 1) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu tai niistä ei ole ilmoitettu säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselma

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 246, 11.9.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3.2.2011 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-391/10) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2007/36/EY — Osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttäminen julkisesti noteeratuissa yhtiöissä — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2011/C 103/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja L. de Schietere de Lophem)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY (EUVL L 184, s. 17) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu tai niistä ei ole ilmoitettu säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselma

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 274, 9.10.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3.2.2011
— Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-395/10) ⁽¹⁾.

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2007/2/EY — Ympäristöpolitiikka — Paikkatietoinfrastruktuuri — Sähköisessä muodossa olevien paikkatietojen vaihtaminen ja päivittäminen — Kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamatta jättäminen)

(2011/C 103/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja V. Peere)

Vastaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja S. Menez)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Toimenpiteitä Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY (EUVL L 108, s. 1) täytäntöönpanemiseksi ei ole toteutettu säädettyssä määräajassa

Tuomiolauselma

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 274, 9.10.2010.

Valitus, jonka Antoni Tomasz Uznański on tehnyt 29.1.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-348/09, Uznański v. Puola, 27.11.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Antoni Tomasz Uznański (edustaja: adwokat A. Nowak)

Muu osapuoli: Puolan tasavalta

Vaatimukset

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on hylännyt valituksen 19.11.2010 antamallaan määräyksellä

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 23.12.2010 — Waldemar Hudzinski v. Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Asia C-611/10)

(2011/C 103/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Waldemar Hudzinski

Vastapuoli: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 14 a artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että sen mukaan jäsenvaltiolla, joka ei ole toimivaltainen jäsenvaltio, ei missään tapauksessa ole oikeutta myöntää kansallisen lainsäädäntönsä nojalla perhe-etuuksia sen alueella ainoastaan tilapäisesti työskentelevälle työntekijälle, ellei työntekijä itse eivätkä hänen lapsensa asu tai oleskele vakinaisesti jäsenvaltiossa, joka ei ole toimivaltainen jäsenvaltio?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 23.12.2010 — Jaroslaw Wawrzyniak v. Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Asia C-612/10)

(2011/C 103/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Jaroslaw Wawrzyniak

Vastapuoli: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 1408/71⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että sen mukaan jäsenvaltiolla, joka ei ole toimivaltainen jäsenvaltio ja johon työntekijä lähetetään töihin ja joka ei myöskään ole työntekijän lasten asuinjäsenvaltio, ei missään tapauksessa ole oikeutta myöntää lähetetyille työntekijälle perhe-etuuksia, ellei työntekijälle aiheudu tähän jäsenvaltioon lähettämisen takia oikeudellista haittaa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan kieltävä vastaus:

Onko asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiolla, joka ei ole toimivaltainen jäsenvaltio ja johon työntekijä lähetetään töihin, on joka tapauksessa oikeus myöntää perhe-etuuksia vain silloin, kun on todettu, että oikeutta vastaavaan perhe-etuuteen ei ole olemassa toisessa jäsenvaltiossa?
- 3) Jos myös tähän kysymykseen annetaan kieltävä vastaus

Ovatko yhteisön tai unionin oikeuden määräykset ja säännökset esteenä tuloverolain (Einkommensteuergesetz; jäljempänä EStG) 65 §:n 1 momentin 1 virkkeen 2 kohdan, kun se luetaan yhdessä EStG:n 65 §:n 2 momentin kanssa, kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa suljetaan pois oikeus perhe-etuuksiin silloin, kun on olemassa oikeus vastaavan etuuden saamiseen ulkomailla tai olisi oikeus sellaisen etuuden saamiseen, jos sitä haettaisiin?
- 4) Jos tähän kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:

Miten on tällaisessa tapauksessa ratkaistava toimivaltaisessa valtiossa, joka on samalla lasten asuinjäsenvaltio, olevan oikeuden, ja valtiossa, joka ei ole toimivaltainen valtio ja joka ei myöskään ole lasten asuinjäsenvaltio, olevan oikeuden osalta syntyvä päällekkäisyys?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna.

Kanne 29.12.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-625/10)

(2011/C 103/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Ranskan tasavalta on ensimmäisen rautatiepaketin täytäntöönpanotoimien riittämättömyyden vuoksi jättänyt noudattamatta
 - direktiivin 91/440/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, 6 artiklan 3 kohdan ja liitteen II sekä direktiivin 2001/14/EY⁽²⁾ 14 artiklan 2 kohdan
 - direktiivin 2001/14/EY 6 artiklan 2–5 kohdan
 - ja direktiivin 2001/14/EY 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta.

Se moittii vastaajaa ensinnäkin siitä, ettei tämä ole noudattanut kaikkia ensimmäisen rautatiepaketin mukaisia velvoitteitaan, joihin kuuluu paitsi rautatieliikennettä harjoittavan yhteisön (Ranskassa SNCF) ja infrastruktuuria hallinnoivan yhteisön (Ranskassa RFF) erottaminen toisistaan myös se, että rautatiekapasiteetin jakamiseen liittyvistä ns. ”olennaisista” tehtävistä, maksujen perimisestä infrastruktuurin käytöstä ja toimilupien myöntämisestä vastaa itsenäinen yhteisö. SNCF:n vastuulla ovat kuitenkin tietyt olennaiset toiminnot reittien jakamisessa, jota se suorittaa Direction des Circulations Ferroviairesin (DCF) kautta. Tämä erikoistunut yksikkö ei ole oikeudelliselta muodoltaan, organisaatioiltaan tai päätöksenteoltaan SNCF:stä riippumaton.

Toiseksi komissio esittää, että kansallisessa lainsäädännössä ei panna asianmukaisesti eikä täysimääräisesti täytäntöön direktiivin 2001/14/EY säännöksiä suorituskannustinjärjestelmästä rautatieinfrastruktuurin hinnoittelussa. Ranskan lainsäädäntö on ongelmallinen myös siltä osin kuin siinä ei säädetä riittäviä kannustimia infrastruktuurin tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi ja sen käytöstä perittävien maksujen alentamiseksi.

⁽¹⁾ Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/440/ETY (EYVL L 237, s. 25).

⁽²⁾ Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY (EYVL L 75, s. 29).

Valitus, jonka Kalliope Agapiou Joséphidès on tehnyt 28.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-439/08, Agapiou Joséphidès v. komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto, 21.10.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Kalliope Agapiou Joséphidès (edustajat: avocats C. Joséphidès ja H. Joséphidès)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-439/08 21.10.2010 antama tuomio on kumottava
- koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston 1.8.2008 tekemä päätös, jolla kieltäydettiin luovuttamasta kantajalle asiakirjakokonaisuuteen nro 07/0122 kuuluvia asiakirjoja, jotka liittyvät Centre d'Excellence Jean Monnet -nimisen keskuksen perustamiseen Kyproksen yliopistoon, on kumottava
- komission 8.8.2008 tekemä päätös K(2007) 3749, joka liittyy yksittäiseen tukien myöntämistä koskevaan päätökseen elinikäisen oppimisen toimintaohjelman Jean Monnet -alaohjelman puitteissa, on kumottava
- vastaajat on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi useisiin perusteisiin.

Kalliope Agapiou Joséphidès väittää, että unionin yleinen tuomioistuimen tuomiolla on loukattu valittajan henkilökohtaista ja yleistä oikeutta tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin ja SEU 1 artiklan toisessa kohdassa ja SEU 6 artiklassa tarkoitettua avoimuuden periaatetta, ja lisäksi on rikottu EY 255 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaa (ja erityisesti sen 8 artiklaa, 41 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 42 artiklaa ja 52 artiklan 6 kohtaa). Unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan tehnyt menettelyvirheen, koska se ei ottanut huomioon niitä viittauksia perusoikeuskirjaan, jotka valittaja esitti istunnossa, ja koska se ei ottanut huomioon Kyproksen tasavallan oikeusasiamiehen 3.6.2009 esittämää lausuntoa, joka koskee Kyproksen yliopiston kieltäytymistä niiden samojen riidanalaisien asiakirjojen luovuttamisesta, jotka ovat vastaajien hallussa.

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, yhtäältä katsoessaan, että koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto on toimivaltainen käsittelemään uudistetun pyynnön saada tutustua asiakirjoihin ja toisaalta jättäessään hyväksymättä valittajan esittämän lainvastaisuusväitteen koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston johtokunnan päätöksestä.

Lisäksi valittaja vetoaa siihen, että useita asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ säännöksiä on rikottu, koska unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan tulkinnut niitä kohtuuttoman suppeasti ja oikeuskäytännössä vahvistettujen periaatteiden vastaisesti.

Valittaja vetoaa myös valitusperusteeseen, joka koskee lojaliteettiperiaatteen, johdonmukaisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista sekä perusteluvollisuuden laiminlyöntiä.

Lopuksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen, koska se ei kumonnut komission 8.8.2008 tekemää päätöstä K(2007) 3749.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 29.12.2010 — Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta

(Asia C-627/10)

(2011/C 103/23)

Oikeudenkäyntikieli: slovenia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbaek ja D. Kukovec)

Vastaaja(t): Slovenian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Slovenian tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 91/440/ETY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna, 6 artiklan 3 kohdan eikä liitteen II, direktiivin 2001/14/EY ⁽²⁾ 14 artiklan 2 kohdan eikä direktiivin 2001/14/EY 6 artiklan 2-5 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan eikä 30 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan ensimmäisen rautatiepaketin täytäntönpäätöksen osalta,
- velvoittaa Slovenian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että koska Slovenian tasavalta on infrastruktuurin hallinto, joka tarjoaa yksin rautatieliikennepalveluja, järjestää kuljetukset ja on näin ollen mukana sellaisten päätösten tekemisessä, jotka koskevat reittien myöntämistä tai infrastruktuurikapasiteetin myöntämistä, se ei ole täyttänyt direktiivin 91/440/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, 6 artiklan 3 kohdan eikä liitteen II eikä direktiivin 2001/14/EY 14 artiklan 2 kohdan vaatimuksia.

Koska Slovenian tasavalta ei ole varmistanut kannustinjärjestelmää infrastruktuurin tarjoamista koskevien kustannusten ja pääsykustannusten vähentämiseksi, se ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 6 artiklan 2-5 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

Komissio katsoo, että koska Slovenian tasavalta ei ole toteuttanut laskentatapaa, jolla varmistetaan, että vähimmäiskäyttömahdollisuuksista ja radan käyttömahdollisuuksista palveluihin pääsyä varten perittävät maksut vastaavat kustannuksia, jotka aiheutuvat suoraan liikenteen harjoittamisesta, se ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

Koska Slovenian tasavalta ei ole toteuttanut suorituskannustinjärjestelmää, jolla kannustetaan rautatieyrityksiä ja infrastruktuurin hallintoa minimoimaan häiriöt ja parantamaan rautatieverkon suorituskykyä, se ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Koska Slovenian tasavalta ei ole säättänyt kansallisessa lainsäädännössään sen selvittämistä, voiko tietty markkinoiden ala vastata lisähinnoista hallinnon kustannusten kattamiseksi kokonaan, se ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 8 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

Koska Slovenian tasavalta ei ole perustanut sääntelyelintä, joka on päätöksenteoltaan infrastruktuurin hallinnosta tai hakijoista riippumaton, se ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 30 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

(¹) EYVL 1991 L 237, s. 25

(²) EYVL 2001 L 75, s. 29

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 6.1.2011 — rikosoikeudenkäynti Titus Alexander Jochen Donneria vastaan

(Asia C-5/11)

(2011/C 103/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Titus Alexander Jochen Donner

Muu osapuoli: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tavaroiden vapaata liikkuvuutta säänteleviä SEUT 34 ja SEUT 36 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaisten

kansallisten rikossäännösten soveltamiselle, joiden mukaan avunanto tekijänoikeudella suojattujen teosten luvattomaan levitykseen on rangaistava teko, jos Saksassa tekijänoikeudella suojatun teoksen rajatylittävissä myynissä seuraavat edellytykset täyttyvät kumulatiivisesti:

- kyseinen teos tuodaan Euroopan unionin jäsenvaltiosta Saksaan ja teosta koskeva tosiasiallinen määräysvalta siirtyy Saksassa,
- omistusoikeuden siirto on kuitenkin tapahtunut toisessa jäsenvaltiossa, jossa teoksella ei ollut tekijänoikeussuojaa tai jossa suoja ei ollut täytäntöönpantavissa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 17.1.2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A. v. Fazenda Pública

(Asia C-25/11)

(2011/C 103/25)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A.

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko CIVA:n [Portugalin arvonlisäverolaki] 23 § yhteensoviva 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 17 artiklan 2 ja 5 kohdan sekä 19 artiklan kanssa?
- 2) Mikäli tähän vastataan myöntävästi, onko mainitun direktiivin 17 artiklan 2 ja 5 kohdan sekä 19 artiklan mukaista määrittää eri toimintatyyppihin jaottelun perusteella yksinomaan veronalaista, toimintaa harjoittavan verovelvollisen maksamasta arvonlisäverosta tehtävään vähennykseen sovellettava erityinen suhdeluku tällä alla saadun verottoman tuen (tuotantopanosten) perusteella edellä mainitussa 23 §:ssä säädetyn mukaisesti?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Kanne 21.1.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-34/11)

(2011/C 103/26)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut, että PM10-pitoisuudet ilmassa eivät ylitä kyseisen direktiivin 13 artiklassa vaadittuja raja-arvoja.

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ottaen huomioon komission 26.11.2009 tekemässään päätöksessä esittämät väitteet ja Portugalin esittämät huomautukset, joista käy ilmi, että PM10-raja-arvot ylittyvät yhä useilla alueilla ja taajamissa ja jotka osoittavat, että tietyissä tapauksissa raja-arvot on ylitetty pitkällä aikavälillä, komissio katsoo, että Portugalin valtio ei ole noudattanut direktiivin 2008/50/EY 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan Bragan, Porton rannikkoalueen, Pohjois-Lissabonin suuralueen ja Etelä-Lissabonin suuralueen osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 152, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 21.1.2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Asia C-35/11)

(2011/C 103/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Test Claimants in the FII Group Litigation

Vastaajat: Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Tarkoitetaanko asiassa C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation vastaan Commissioners of Inland Revenue, 12.12.2006 annetun tuomion (Kok., s. I-11753) 56 kohtaan sisältyvillä käsitteillä "verokanta" ja "erisuuruiset verot"

a) ainoastaan lakisääteistä tai nimellistä verokantaa

b) tosiasiallista verokantaa sekä lakisääteistä tai nimellistä verokantaa

c) vai tarkoittavatko käsitteet jotakin muuta, ja jos tarkoittavat, mitä?

2) Onko seuraavilla seikoilla vaikutusta asiassa C-446/04 esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin 2 ja 4 annettuun vastaukseen:

a) ulkomaista yhteisövero ei ole (kokonaan) maksanut maassa asuvalle yhtiölle osinkoa jakava ulkomailla asuva yhtiö, vaan osinko on jaettu voitoista, jotka sisältävät myös yhtiön suoran tai välillisen jäsenvaltiossa asuvan tytäryhtiön jakamat osingot, jotka on jaettu voitoista, joista on maksettu vero tuossa jäsenvaltiossa, ja/tai

b) yhteisöveroennakkoa ei ole maksanut maassa asuva yhtiö, joka saa osinkoa ulkomailla asuvalta yhtiöltä, vaan sen on maksanut ensin mainitun yhtiön suora tai välillinen emoyhtiö muista saajayhtiön jaetuista voitoista, joihin osinko sisältyy suoraan tai välillisesti?

3) Voiko yhteisöveroennakkoa maksava yhtiö edellä kysymyksessä 2 b esitetystä tilanteesta vaatia aiheettomasti kannetun veron palauttamista (asia San Giorgio⁽¹⁾) vai ainoastaan esittää korvausvaatimuksen (yhdistetyt asiat Brasserie du Pêcheur ja Factortame⁽²⁾)?

4) Kun kyseistä kansallista lainsäädäntöä ei sovelleta yksinomaan tilanteisiin, joissa emoyhtiöllä on selvä vaikutusvalta osinkoa jakavassa yhtiössä, voiko maassa asuva yhtiö vedota SEUT 63 artiklaan (aiemmin EY 56 artikla) sellaisten osinkojen osalta, joita se on saanut kolmannessa maassa asuvalta tytäryhtiöltä, jossa sillä on selvä vaikutusvalta?

- 5) Koskeeko asiassa C-446/04 esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen 3 annettu vastaus myös tilanteita, joissa ulkomailla asuvat tytäryhtiöt, joille yhteisöveroennakkoa ei voida siirtää, eivät ole verovelvollisia emoyhtiön jäsenvaltiossa?

(¹) Asia 199/82, Amministrazione delle Finanze dello Stato v. SpA San Giorgio, tuomio 9.11.1983 (Kok., s. 3595, Kok. Ep. VII, s. 373).

(²) Yhdistetyt asiat C-46/93 ja C-48/93, Brasserie du Pêcheur SA v. Bundesrepublik Deutschland ja The Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd ym., tuomio 5.3.1996 (Kok., s. I-1029).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel d'Amiens (Ranska) on esittänyt 31.1.2011 — rikosoikeudenkäynti Joao Pedro Lopes Da Silva Jorgea vastaan

(Asia C-42/11)

(2011/C 103/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel d'Amiens

Pääasian asianosainen

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 12 artiklassa [josta on tullut SEUT 18 artikla] vahvistettu syrjintäkiellon periaate esteenä rikosprosessilain 695-24 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta voidaan kieltäytyä ainoastaan siinä tapauksessa, että etsitty henkilö on Ranskan kansalainen ja että toimivaltaiset Ranskan viranomaiset sitoutuvat panemaan tämän rangaistuksen täytäntöön?
- 2) [...] Onko puitepäätöksen (¹) 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kieltäytymisperusteen saattaminen osaksi kansallista oikeutta jätetty jäsenvaltioiden harkintavaltaan vai onko se pakollista ja voiko jäsenvaltio toteuttaa toimenpiteen, joka merkitsee kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää?

(¹) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS (EYVL L 190, s. 1).

Kanne 1.2.2011 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-46/11)

(2011/C 103/29)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Petrova ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että

— Puolan tasavalta on jättänyt noudattamatta luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun direktiivin 92/43/ETY (¹) 16 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut asianmukaisesti osaksi Puolan oikeutta niitä edellytyksiä, joiden mukaisesti tässä säädöksessä säädettyjä poikkeuksia sovelletaan

— Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Puolan tasavalta ei ole saattanut asianmukaisesti osaksi Puolan oikeutta niitä edellytyksiä, jotka koskevat direktiivin 92/43/ETY 16 artiklan 1 kohdassa nimettyjä poikkeuksia lintu- ja eläinlajien suojaan liittyvistä kielloista.

Ensinnäkin luonnonvaraisten kasvi- ja eläinlajien suojelusta annetun ympäristöministeriön kahden asetuksen 7 §:n 1 momentin ja 8 §:n mukaan sallitaan yleinen poikkeus lajien suojelemiseksi annetuista kielloista (kuten esim. tahallisen tappamisen, pyydystämisen etc. kielto) järkipäisen maa-, metsä-, ja kalataloustoimintojen osalta. Sellaisen poikkeuksen mahdollisuudesta ei ole kuitenkaan säädetty direktiivin 92/43/ETY 16 artiklan 1 kohdassa.

Toiseksi luonnon suojelusta annetun lain [Luonnonsuojelulaki] 52 §:n 2 momentin 5 kohdassa säädetyn sellaisen mahdollisuuden poiketa eläinlajien suojelemiseksi annetuista kielloista, joka liittyy erityisesti maa-, metsä-, tai kalatalousyrityksille aiheutuvien merkittävien vahinkojen estämiseen, soveltamisala menee direktiivin 92/43/ETY 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä poikkeusta pidemmälle.

Kolmanneksi luonnon suojelusta annetun lain 56 §:n 4 momentin 2 kohdassa säädetyn sellaisen mahdollisuuden poiketa lajien suojelemiseksi annetuista kielloista sellaisissa tapauksissa, joissa ”tämä johtuu maa-, metsä-, tai kalataloudessa aiheutuvien merkittävien vahinkojen estämistä koskevasta vaatimuksesta”, soveltamisala menee luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä poikkeusta pidemmälle.

Neljänneksi luonnonvaraisten eläinlajien suojelusta 28.9.2004 annetussa asetuksessa sallitaan viljelysalueiksi osoitetuissa kalalammikoissa esiintyvien saukkojen (*Lutra lutra*) tappaminen, pyydystäminen etc., vaikka kysymyksessä on direktiivin 92/43/ETY liitteessä IV tarkoitettu tiukkaa suojelua edellyttävä laji.

(¹) EYVL L 206, s. 7.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 2.2.2011 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Asia C-48/11)

(2011/C 103/30)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Muu osapuoli: A Oy

Ennakkoratkaisukysymys

Onko osakevaihtoa, jossa suomalainen osakeyhtiö luovuttaa norjalaiselle (aksjeselskap-yhtiömuotoiselle) yhtiölle omistamansa yhtiön osakkeet saaden vastikkeena norjalaisen yhtiön liikkeeseen laskemia osakkeita, käsiteltävä verotuksessa ETA-sopimuksen 31 ja 40 artikla huomioon ottaen samalla tavalla neutraalisti kuin jos osakevaihto koskisi kotimaisia osakeyhtiöitä tai Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitsevia yhtiöitä?

Valitus, jonka Fernando Marcelino Victoria Sánchez on tehnyt 4.2.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-61/10, Fernando Marcelino Victoria Sánchez v. Euroopan parlamentti ja Euroopan neuvosto, 17.11.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (edustaja: abogado P. Suarez Plácido)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston 17.11.2010 antama tuomio ja siihen sisältyvä oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva määräys on kumottava ja todettava, että Victoria Sánchezin nostama laiminlyöntikanne voidaan ottaa tutkittavaksi eikä se ole ilmeisen perusteeton

— tämän seurauksena unionin tuomioistuimen on ratkaistava asia tai vaihtoehtoisesti palautettava se unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi sen jälkeen, kun kanteen on todettu täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja olevan perusteltu, sekä veloitettava vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin.

1) Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklaa on sovellettu virheellisesti, koska kannekirjelmä, jolla menettely käynnistettiin, sisältää riidan kohteen määrittämisen ja perusteiden, joihin asiassa on vedottu, summaarisen esittelyn sekä vielä vaatimukset, joiden toteuttamiseen kanteella pyritään, mikä ilmenee selvästi kannekirjelmän tekstistä, jossa todetaan, että ”on annettava tuomio, jossa todetaan, että Euroopan parlamentin ja komission laiminlyönti antaa vastaus 6.10.2009 jätetyissä kirjelmässä esitettyihin pyyntöihin on unionin oikeuden vastainen ja merkitsee sitä, että mainitut toimielimet ovat laiminlyöneet tehtäviään”.

2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan 2 kohdan d alakohtaa (aikaisemmin EY 17 artikla), SEUT 24 artiklaa (aikaisemmin EY 21 artikla) ja SEUT 227 artiklaa (aikaisemmin EY 194 artikla) yhdessä unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan kanssa on sovellettu virheellisesti. Kaikki virheelliset soveltamiset liittyvät Victoria Sánchezin Euroopan parlamentille vuonna 2008 toimittamaan pyyntöön, jolla hän halusi kiinnittää parlamentin huomiota Espanjan kansalaisen, joka uskaltautuu kertomaan julkisesti poliittisesta korruptiosta ja veropetoksista kyseisessä jäsenvaltiossa, kokemaan uhkaan. Hän toimitti parlamentille osoitetun pyynnön liitteenä sopimuksen, jonka allekirjoittajina oli hänen kotimaassaan tunnettuja henkilöitä, mukaan lukien nimen Espanjan ja Portugalin suurimmalle asianajotoimistolle antanut asianajaja, ja jossa kerrottiin, että nämä kaikki erehdyttivät valtiota ja kansalaisia fiktiivisillä yrityksillä, joiden toiminta ei ollut valtion kannalta läpinäkyvää. Pyyntö arkistoitui eikä sen seurauksena ryhdytty mihinkään toimenpiteisiin eikä yksikään espanjalainen europarlamentaarikko vastannut valittajan toistuvasti — 10 sähköpostiviestillä — esittämiin tukipyntöihin, joilla hän toivoi edustajan ryhtyvän yhteistyöhön, jotta hänen turvallisuutensa voitaisiin siihen kohdistuvista uhkista huolimatta taata.

3) Vastaajana olevat toimielimet ovat loukanneet EU:n perustamissopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa mainittuja perusoikeuksia. Se, ettei Euroopan komissio vastannut 6.10.2009 päivättyyn kirjeeseen, merkitsee EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan vakavaa rikkomista, sillä kyseisen toimielimen on turvattava demokraattisen yhteiselämän alue kaikille eurooppalaisille, kansalaisten yhdenvertainen mahdollisuus saada asiansa

unionin toimielinten käsiteltäväksi sekä tehokas oikeussuoja, sillä veropetos on seikka, johon Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen on otettava kantaa ja katsottava veronmaksajat välillisiksi vahingonkärsijöiksi. Valittaja korostaa myös unionin oikeudessa vallitsevaa oikeudellista epävarmuutta, joka johtuu useista Espanjassa annetuista tuomioista, joissa ei oteta huomioon valittajan asiamiesten vaatimuksia unionin oikeuden, erityisesti unionin tuomioistuimen asioissa C-570/07 ja C-571/07 ⁽¹⁾ antamien, apteekkien vapaata sijoittautumisoikeutta Espanjassa koskevien tuomioiden noudattamisesta.

- 4) SEUT 265 ja 266 artiklaa on rikottu, sillä unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä vaadittiin sen

toteamista, että parlamentin ja komission laiminlyönti vastata 6.10.2009 päivättyyn pyyntöön on unionin oikeuden vastainen, ja mainittujen toimielinten on korjattava se ex lege SEUT 266 artiklan nojalla, sillä toimielimen, joka on tehnyt kumotun toimenpiteen tai jonka laiminlyönti on todettu unionin oikeuden vastaiseksi, on ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi, tässä tapauksessa korjaamaan laiminlyöntinsä antamalla vastaus 6.10.2009 päivätyssä kirjeessä esitettyyn pyyntöön.

⁽¹⁾ 1.6.2010 annettu tuomio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.2.2011 —
P.P.TV v. SMHV — Rentrak (PPT)

(Asia T-118/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PPT rekisteröimiseksi yhteisön tavamerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki PPTV — Suhteellinen hylkäämisperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2011/C 103/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lissabon, Portugali) (edustajat: asianajajat I. de Carvalho Simões ja J.M. Conceição Pimenta)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: aluksi S. Laitinen, sittemmin D. Botis)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Rentrak Corp. (Portland, Oregon, Yhdysvallat)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 17.1.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 1040/2005 1), joka liittyy P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA:n ja Rentrak Corp:in väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 155, 7.7.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — FIFA
v. komissio

(Asia T-385/07) ⁽¹⁾

(Televisiolähetykset — Direktiivin 89/552/ETY 3 a artikla — Belgian kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet, jotka koskevat Belgiassa yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tapahtumia — Jalkapallon maailmanmestaruuskilpailut — Päätös, jolla toimenpiteet todetaan yhteisön oikeuden mukaisiksi — Perustelut — EY 43 ja EY 49 artikla — Omaisuudensuoja)

(2011/C 103/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Sveitsi) (edustajat: aluksi solicitor R. Denton, solicitor E. Batchelor ja solicitor F. Young sekä asianajaja A. Barav, sittemmin E. Batchelor, A. Barav, asianajaja D. Reymond ja barrister F. Carlin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Montaguti ja N. Yerrell, avustajinaan J. Flynn, QC, ja barrister L. Maya)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: L. Van den Broeck ja C. Pochet, avustajinaan asianajajat J. Stuyck, A. Berenboom ja A. Joachimowicz); Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja J. Möller); sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson ja L. Seeboruth, avustajanaan aluksi barrister T. de la Mare, sittemmin barrister B. Kennelly)

Oikeudenkäynnin kohde

Televiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY 3 a artiklan 1 kohdan nojalla Belgiassa toteutettujen toimenpiteiden yhteensopivuudesta yhteisön lainsäädännön kanssa 25.6.2007 tehdyn komission päätöksen 2007/479/EY (EUVL L 180, s. 24) osittaista kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Fédération internationale de football association (FIFA) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Belgian kuningaskunta, Saksan liittotasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 315, 22.12.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — UEFA v. komissio

(Asia T-55/08) (¹)

(Televisiolähetys — Direktiivin 89/552/ETY 3 a artikla — Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet, jotka koskevat kyseiselle jäsenvaltiolle yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tapahtumia — Jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailut — Päätös, jolla toimenpiteet todetaan yhteisön oikeuden mukaisiksi — Perustelut — EY 49 ja EY 86 artikla — Omaisuudensuoja)

(2011/C 103/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Union des associations européennes de football (UEFA) (Nyon, Sveitsi) (edustajat: solicitor A. Bell, solicitor K. Learoyd, D. Anderson, QC, ja solicitor B. Keane)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Benyon ja E. Montaguti, avustajinaan J. Flynn, QC, ja barrister M. Lester)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamies: C. Pochet, avustajanaan asianajaja de J. Stuyck); sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi S. Behzadi-Spencer ja V. Jackson, sittemmin S. Behzadi-Spencer ja L. Seeboruth, avustajinaan barrister T. de la Mare ja barrister B. Kennelly)

Oikeudenkäynnin kohde

Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY 3 a artiklan 1 kohdan nojalla Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettujen toimenpiteiden yhteensopivuudesta yhteisön lainsäädännön kanssa 16.10.2007 tehdyn komission päätöksen 2007/730/EY (EUVL L 295, s. 12) osittaista kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Union des associations européennes de football (UEFA) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Belgian kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 107, 26.4.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — FIFA v. komissio

(Asia T-68/08) (¹)

(Televisiolähetys — Direktiivin 89/552/ETY 3 a artikla — Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet, jotka koskevat kyseiselle jäsenvaltiolle yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tapahtumia — Jalkapallon maailmanmestaruuskilpailut — Päätös, jolla toimenpiteet todetaan yhteisön oikeuden mukaisiksi — Perustelut — EY 43, EY 49 ja EY 86 artikla — Omaisuudensuoja)

(2011/C 103/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Sveitsi) (edustajat: aluksi solicitor E. Batchelor ja solicitor F. Young, asianajajat A. Barav ja D. Reymond sekä barrister F. Carlin, sittemmin E. Batchelor, A. Barav ja D. Reymond ja F. Carlin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Benyon, E. Montaguti ja N. Yerrell, sittemmin F. Benyon ja E. Montaguti, avustajinaan J. Flynn, QC, ja barrister M. Lester)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamies: C. Pochet, avustajinaan asianajajat de J. Stuyck ja A. Joachimowicz); sekä Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi S. Behzadi-Spencer ja V. Jackson, sittemmin S. Behzadi-Spencer ja L. Seeboruth, avustajinaan aluksi barrister T. de la Mare, sittemmin barrister B. Kennelly)

Oikeudenkäynnin kohde

Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY 3 a artiklan 1 kohdan nojalla Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettujen toimenpiteiden yhteensopivuudesta yhteisön lainsäädännön kanssa 16.10.2007 tehdyn komission päätöksen 2007/730/EY (EUVL L 295, s. 12) osittaista kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Fédération internationale de football association (FIFA) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

- 3) Belgian kuningaskunta, Saksan liittotasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 107, 26.4.2008.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 —
Formula One Licensing v. SMHV — Global Sports Media
(F1-LIVE)**

(Asia T-10/09) (¹)

**(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuvio-
merkin F 1-LIVE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi —
Aikaisemmat yhteisön kuviomerkit ja kansalliset ja kansain-
väliset sanamerkit F 1 ja F 1 Formula 1 — Väitteen hylkää-
minen valituslautakunnassa — Suhteelliset hylkäysperusteet
— Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta
ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009
8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta))**

(2011/C 103/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Alankomaat)
(edustajat: asianajajat B. Klingberg ja K. Sandberg)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermuda)
(edustajat: aluksi asianajajat T. de Haan ja J.-J. Evrard, sittemmin asianajaja T. de Haan)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 16.10.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 7/2008-1), joka koskee Racing-Live SAS:n ja Formula One Licensing BV:n välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Formula One Licensing BV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 55, 7.3.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 —
Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods v.
neuvosto**

(Asia T-122/09) (¹)

(Polkumyynti — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden tuonti — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvollisuus — Hyvän hallinnon periaate — Asetuksen (EY) N:o 384/96 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 4 ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 4 ja 5 kohta))

(2011/C 103/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd (Liuaow Town, Sanmen County, Kiina) ja Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (Dangyang City, Kiina) (edustajat: barrister F. Carlin, solicitor A. MacGregor sekä asianajajat N. Niejahr ja Q. Azau)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: J.-P. Hix ja R. Szostak, avustajinaan aluksi asianajajat G. Berrisch ja G. Wolf, sittemmin asianajaja G. Berrisch)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet ja C. Clyne)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus tiettujen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1355/2008 (EUVL L 350, s. 35) kumoamisesta siltä osin kuin se koskee kantajia.

Tuomiolauselma

- 1) Tiettujen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 18.12.2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1355/2008 kumotaan siltä osin kuin se koskee Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd:tä ja Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd:tä.
- 2) Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods vastaavat puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan puolet Zhejiang Xinshiji Foodsin ja Hubei Xinshiji Foodsin oikeudenkäyntikuluista.

4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 141, 20.6.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — J & F Participações v. SMHV — Plusfood Wrexham (Friboi)

(Asia T-324/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvionmerkin Friboi rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki FRIBO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaiseman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta)

(2011/C 103/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: J & F Participações SA (Sorocaba, Brasilia) (edustaja: asianajaja A. Fernández Fernández-Pacheco)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja G. van Roeyen)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 22.4.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 824/2008-1), joka koskee Friboi Foods Ltd:n ja Agropecuaria Friboi, Ltda:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) J & F Participações SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 256, 24.10.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2011 — Anco v. SMHV — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Asia T-385/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin ANN TAYLOR LOFT rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LOFT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 103/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Anco, Inc. (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja G. Triet)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Freche et fils associés (Pariisi, Ranska)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 1.7.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1485/2008-1), joka koskee Freche et fils associés'n ja Anco, Inc:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 1.7.2009 tekemä päätös (asia R 1485/2008-1) kumotaan.
- 2) Kanne jätetään muilta osin tutkimatta.
- 3) SMHV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 282, 21.11.2009.

Kanne 28.9.2010 — Gill v. komissio

(Asia T-471/10)

(2011/C 103/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Brendan Gill (Lifford, Irlanti) (edustajat: A.M. Collins, SC, barrister N.J. Travers ja solicitor D.P. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava komission 13.7.2010 tekemä päätös, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4752 kirjeitse Irlannille ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla on hylätty hakemukset, jotka koskevat kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamiseksi ja liittyvät MFV Brendelenin pidentämiseen sekä pidennetyt MFV Brendelenin korvaamiseen ehdotetulla uudella pelagisella kalastusluksella, ja jolla on korvattu kyseisiä hakemuksia koskeva päätös, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699), ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen komission 13.7.2010 tekemän päätöksen kumoamista, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4752 kirjeitse Irlannille ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla on hylätty hakemukset, jotka koskevat kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamiseksi ja liittyvät MFV Brendelenin pidentämiseen sekä pidennetyt MFV Brendelenin korvaamiseen ehdotetulla uudella pelagisella kalastusluksella, ja jolla on korvattu kyseisiä hakemuksia koskeva päätös, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, ettei vastaajan toimilla ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapaino löydämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta muodostaa yhä asianmukaisen oikeudellisen perustan riidanalaiselle päätökselle eikä komissiolle näin ollen väitetysti ollut oikeudellista perustaa tehdä päätöstä ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkitessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti, kun se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, jota sovellettiin silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamiseksi.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita ilmeisiä arviointivirheitä, jotka koskevat kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamiseksi. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on Brendeleniin verrattuna suurempi, on ilmeisen virheellinen, samoin kuin sen oletus siitä, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin alkuperäisen ja pidennetyt Brendelenin pyyntiponnistus.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Kantaja väittää, että se, että komissio on hylännyt hänen hakemuksensa sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, jossa on kyse kantajaan kohdistuvasta kielletystä syrjinnästä siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, joka on omaksuttu joidenkin päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsittelyssä, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamiseksi, ja yhden sellaisen hakemuksen käsittelyssä, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sittemmin hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä K(2010) 4765.

Kanne 24.1.2011 — Verenigde Douaneagenten v. komissio

(Asia T-32/11)

(2011/C 103/41)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Alankomaat)
(edustaja: asianajaja J. van der Meché)

Vastaaja: Euroopan unioni, jota Euroopan komissio edustaa

Vaatimukset

— Päätös on kumottava alempana mainituista syistä

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii yleistä tuomioistuinta kumoamaan Euroopan komission 1.10.2010 tekemän päätöksen REC 02/09.

Komissio on todennut asetuksen N:o 2913/92 ⁽¹⁾ 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen N:o 2454/93 ⁽²⁾ 871 artiklan nojalla, että kantaja on toiminut vilpittömässä mielessä ja noudattanut kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä, mutta että kyse ei ole tulliviranomaisen erehdyksestä, joten jälkitullauksesta ei voida luopua.

Kantaja katsoo, että nyt esillä olevassa tapauksessa on kysymyksessä erehdys asetuksen N:o 2913/92 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisen alakohdan perusteella. Tässä alakohdassa säädetään nimittäin, että jos tavaroiden tullietuuskohteluun oikeuttavan aseman määrittämisessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon kolmannen maan viranomaiset osallistuvat, näiden viranomaisten toimesta tapahtuvaa virheelliseksi osoittautuvan todistuksen antamista pidetään erehdyksenä. Kantajan mukaan kyse on tästä.

Lisäksi kantaja katsoo, että siinä tapauksessa, että tuontitullit kannetaan jälkitullauksin, Alankomaiden tulliviranomaisten on näytettävä, että virheellisten todistusten antaminen johtuu viejän tosiseikoista antamasta virheellisestä selvityksestä.

Kantaja mukaan tämän takia on katsottava, että Curaçaon tulliviranomaisten toimesta tapahtuva virheelliseksi osoittautuvan todistuksen antaminen on asetuksen N:o 2913/92 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisen alakohdan mukainen erehdys.

Komissio on todennut siten tutkimuksissaan, että kantajasta on katsottava, että se ei ole menetellyt vilpillisesti tai syyllistynyt laiminlyöntiin, mutta koska kyse ei ole erikoisolosuhteista, tullien peruuttaminen ei ole perusteltua.

Kantaja esittää tässä yhteydessä, että riidanalaisessa päätöksessä mainittua asetuksen N:o 2913/92 239 artiklan nojalla tullien peruuttamisesta tehtyä päätöstä ei ole tehty asetuksen N:o 2454/93 907 artiklassa mainitussa määräajassa. Kantajan mukaan Alankomaiden tulliviranomaisten on tästä syystä hyväksyttävä tullien peruuttamishakemus.

Komissio ei ole lisäksi noudattanut tutkimuksessa kantajan osalta oikeaa menettelyä, koska se ei antanut tälle mahdollisuutta esittää tehokkaasti näkemystään, mikä kantajan mukaan on ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa olevan puolustautumista koskevan periaatteen kanssa.

Kantajan mukaan kysymys on erikoisolosuhteista sen takia, että vedotessaan asetuksen N:o 2913/92 220 artiklan 2 kohdan

b alakohtaan se on riippuvainen sellaisista asiakirjoista, joita sillä itsellään ei ole, eikä tarvitse olla.

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

⁽²⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1).

Kanne 26.1.2011 — Kraft Foods Global Brands v. SMHV — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Asia T-60/11)

(2011/C 103/42)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. de Justo Bailey)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Fenaco Genossenschaft (Bern, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 11.11.2010 tekemän päätöksen asiassa R 522/2010-1 ja

— velvoittaa vastaajan ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Fenaco Genossenschaft

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki SUISSE PREMIUM luokkiin 30, 31 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkki PREMIUM luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseessä olevien tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1)

Kanne 28.1.2011 — Recombined Dairy System v. komissio

(Asia T-65/11)

(2011/C 103/43)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Tanska) (edustajat: asianajajat T. K. Kristjánsson ja T. Gønge)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan komission 12.11.2010 tekemän päätöksen (asia K(2010) 7692 (REC 03/08)), joka on osoitettu Tanskan viranomaisille (SKAT) ja jonka mukaan 1 406 486,06 euron (10 492 385,99 DKK) määrän tuontitullien kirjaaminen tileihin jälkikäteen, mitä Tanskan kuningaskunnan 6.10.2008 päivätty pyyntö koskee, on oikeutettua ja 1 234 365,24 euron (9 208 364,69 DKK) tuontitullien peruuttaminen, mihin viitataan Tanskan kuningaskunnan 6.10.2008 päivättyssä pyynnössä, ei ole oikeutettua, 1 artiklan 2 ja 4 kohta on kumottava

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission toteamus, jonka mukaan tuontitullien kirjaaminen jälkikäteen on oikeutettua ja että niiden peruuttaminen ei ole oikeutettua, perustuu arviointiin siitä, onko kyse viranomaisten virheestä yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ 236 artiklan ja 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella ja erityisolosuhteista 239 artiklan perusteella.

Riidanalaisessa päätöksessä komissio totesi seuraavaa:

— viranomaiset eivät tehneet virhettä niiden kahden tuotteen osalta, joita varten kantaja oli saanut sitovat tariffitiedot

— viranomaiset tekivät virheen yhden tuotteen osalta, johon liittyen veroviranomaiset olivat kertoneet kantajalle, että sitovat tariffitiedot eivät olleet tarpeen, koska kantajalla oli sitovat tariffitiedot tuotteesta, joka tullitarkoituksessa oli sama

— viranomaiset eivät tehneet virhettä kahden muun tuotteen osalta, joihin liittyen kantaja ei ollut pyytänyt sitovia tullitietoja, koska tuotteet olivat tullitarkoituksessa samoja kuin tuotteet, joita varten kantaja oli saanut sitovat tullitiedot.

Komissio katsoi edelleen, että niihin kahteen tuotteeseen, joita varten sitovat tullitiedot oli annettu, sekä tuotteeseen, jonka osalta oli katsottu, että sitovat tullitiedot eivät olleet tarpeen, liittyi erityisolosuhteita, mutta tämä ei pätenyt kahteen viimeiseen tuotteeseen, koska kantaja ei ollut pyytänyt sitovia tullitietoja niitä varten.

Kantaja esittää seuraavat väitteen kanteensa tueksi:

1) Ensimmäinen kanneperuste: viranomaiset tekivät virheen kaikkien viiden tuotteen osalta koko ajanjakson ajalta, koska tulliviranomaisten luokittelu nimikkeeseen 3504 annetuissa sitovissa tullitiedoissa johti siihen, että kantajalla oli perusteltu luottamus siitä, että kyseinen luokittelu oli asianmukainen.

2) Toinen kanneperuste: niiden kahden tuotteen osalta, joita varten sitovia tullitietoja ei pyydetty, on olemassa erityisolosuhteita, koska se, että tulliviranomaiset muuttavat monen vuoden jälkeen tulkintaansa tullitariffista⁽²⁾ taannehtivin vaikutuksin, ylittää tavanomaisen liiketoimintariskin rajat.

⁽¹⁾ EYVL L 302, s. 1

⁽²⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87

Valitus, jonka Erika Lenz on tehnyt 7.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-80/09, Lenz v. komissio, 14.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Erika Lenz (Osnabrück, Saksa) (edustajat: asianajajat V. Lenz ja J. Römer)

Vastapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- virkamiestuomioistuimen 14.12.2010 asiassa F-80/09 antama tuomio on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä kokonaisuudessaan
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste: Valittaja arvostelee virkamiestuomioistuinta siitä, että tämä on kuvannut komission ”perustelut” valituksenalaisessa tuomiossa sellaisinaan ja myös hyväksynyt ne, vaikka niitä ei ole esitetty saksan kielellä, minkä vuoksi valittaja ei ole voinut niitä nimenomaisesti hyväksyä. Virkamiestuomioistuin on siis rikkonut työjärjestyksensä 29 artiklaa sekä Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annettua neuvoston asetusta N:o 1 (EYVL 1958, nro 17, s. 385). Valittaja katsoo, että valituksenalaisen tuomion 29 kohta osoittaa, että sen lisäksi, että on tehty menettelyvirhe, tosiseikat on kuvattu virheellisesti.
- 2) Toinen valitusperuste: Heilpraktikerin ammatti Saksassa on kuvattu virheellisesti. Valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on kuvannut asiallisesti väärin sen lääketieteellisen parantajan ammatin, jota Heilpraktiker Saksassa harjoittaa.
- 3) Kolmas valitusperuste: Todistajan kutsumista koskevat tosiseikat on kuvattu virheellisesti. Valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on esittänyt virheellisesti tosiseikat, joiden olisi pitänyt johtaa erään todistajan kutsumiseen. Virkamiestuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 20 ja 45 kohdassa virheellisesti, että kannekirjelmässä oli kysymys asianomaiselle todistajalle suoritetuista korvauksista. Valittajan näkemyksen mukaan kysymys on kuitenkin todistelusta, joka koskee tapahtumia, jotka sattuivat aikana, jolloin todistaja toimi Euroopan unionin toimielinten yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä.
- 4) Neljäs valitusperuste: Tuomiosta puuttuu tosiseikkoja. Valittaja väittää, että tiettyjä asianosaisten virkamiestuomioistuimen suullisessa käsittelyssä esittämiä seikkoja ei ole toistettu valituksenalaisessa tuomiossa ja että näin ollen niitä ei myöskään ole arvioitu.

Kanne 9.2.2011 — Nath Kalsi v. SMHV — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Asia T-80/11)

(2011/C 103/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dwarka Nath Kalsi ja Ajit Nath Kalsi (Agra, Intia) (edustaja: asianajaja J. Schmidt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgia)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 599/2010-1 19.11.2010 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”RIDGE WOOD”, luokkiin 18, 24 ja 25 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenettä on vedottu: American Clothing Associates NV

Tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenettä on vedottu: Sanamerkki ”RIVER WOODS” ja kuviomerkki, jotka sisältävät sanaosan ”RIVER WOODS” ja ”River Woods”, luokkiin 18, 25 ja 40 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa; asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan ja 42 artiklan rikkominen, koska aikaisempien tavaramerkkien käyttöä ei ole näytetty toteen, sekä asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdan rikkominen, koska American Clothing Associatesin esittämät tosiseikat eivät riitä osoittamaan tässä artiklassa tarkoitettua tunnettuutta.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 11.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-65/09, Marcuccio v. komissio, 23.11.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa joka tapauksessa valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan
- toteaa, että Euroopan komission istunnossa esittämää asiakirjaa ei olisi tullut eikä sitä edelleenkaan tule ottaa huomioon tässä asiassa
- hyväksyy virkamiestuomioistuimessa nostetun kanteen kokonaisuudessaan
- velvoittaa vastaajan korvaamaan valittajalle asian käsittelystä virkamiestuomioistuimessa aiheutuneet ja valituksen käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja asianajokulut
- toissijaisesti palauttaa asian virkamiestuomioistuimeen käsiteltäväksi eri kokoonpanossa uuden ratkaisun saamiseksi pääasiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen kohteena on virkamiestuomioistuimen 23.10.2010 antama tuomio. Tuomiolla hylättiin kumoamiskanne, joka koski 5.8.2008 tehtyä päätöstä unionin yleisen tuomioistuimen

asiassa T-18/04, Marcuccio vastaan komissio, 10.6.2008 antaman tuomion (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) täytäntöönpanemiseksi, kyseistä päätöstä koskevan valituksen hylkäämispäätöstä ja vaatimusta siitä, että komission on maksettava valittajalle tietty summa korvauksena vahingosta, joka valittajalle on väitetyesti aiheutunut näiden päätösten vuoksi.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään perusteeseen.

- 1) Ensimmäinen peruste koskee tiettyjä menettelyvirheitä ja oikeudellisia virheitä, jotka perustuvat muun muassa puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.
- 2) Toinen peruste koskee virkamiestuomioistuimessa nostetun kumoamiskanteen kohteena olleen päätöksen tekijän toimivallan puuttumista.
- 3) Kolmas peruste koskee täydellistä perustelujen puuttumista siltä osin kuin virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne hylättiin.
- 4) Neljäs peruste koskee sitä, että valituksenalainen tuomio sisältää useita lainvastaisia lausumia, jotka liittyvät muun muassa seuraaviin puutteisiin: a) oikeussääntöjen rikkominen ja niiden tulkinta ja soveltaminen virheellisesti ja epäjohtomukaisesti, b) *patere legem quam ipse fecisti* -periaatteen loukkaaminen, c) vallan ja menettelyn väärinkäyttö ja d) perustelujen täydellinen puuttuminen.

Kanne 18.2.2011 — BIA Separations v. komissio

(Asia T-88/11)

(2011/C 103/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BIA Separations d.o.o. (Ljubljana, Slovenia) (edustajat: asianajaja G. Berrisch ja barrister N. Chesaites)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- komission 10.12.2010 tekemä implisiittinen päätös, jolla on hylätty Euroopan yhteisön ja Euroopan investointipankin välisestä riskinjakorahoitusvälinettä koskevasta yhteistyösopimuksesta tehtyyn komission päätökseen (K(2008) 2181) ja Euroopan yhteisön ja Euroopan investointipankin välisen riskinjakorahoitusvälinettä koskevan yhteistyösopimuksen muuttamisesta tehtyyn komission päätösluonnokseen (K(2008) 8058) tutustumista koskeva kantajan uudistettu hakemus, on kumottava
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan komissio on rikkonut SEUT 296 artiklaa, kun se ei ole vastannut tietoihin tutustumista koskevaan kantajan uudistettuun hakemukseen Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyssä määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL 2001 L 145, s. 43.

Kanne 18.2.2011 — Andersen v. komissio

(Asia T-92/11)

(2011/C 103/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jørgen Andersen (Ballerup, Tanska) (edustajat: M. F. Nissen ja G. Van de Walle de Ghelcke)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- on kumottava Tanskan liikenneministeriön ja Danske Statsbaner -yrityksen välisistä julkisia liikennepalveluja koskevista sopimuksista (valtiontuki C 41/08 (ex NN 35/08)) 24.2.2010 tehdyn komission päätöksen (EUVL 2011 L 7, s. 1) 1 artiklan 2 kohta
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se päätteli, että Tanskan hallitus ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä sen suhteen, että Kööpenhamina-Ystad -reitti luokiteltiin julkiseksi palveluksi ja sisällytettiin julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten järjestelmään. Kantaja katsoo, että tätä reittiä ovat liikennöineet tehokkaasti markkinoiden toimijat ilman tukia, minkä vuoksi sitä ei tulisi sisällyttää julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se ei määrännyt perittäväksi takaisin DSB:lle maksettuja soveltumattomia liiallisia korvauksia sen vuoksi, että sen osakkeenomistajalle, Tanskan valtiolle, maksettiin osinkoja. Kantaja katsoo, että se, että valtion kokonaan omistama yhtiö maksaa osinkoja valtiolle, ei ole legitimi järjestely soveltumattomien liiallisten korvausten kuittaamiseksi.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se sovelsi asetusta N:o 1370/2007⁽¹⁾ asetuksen N:o 1191/69⁽²⁾ sijasta. Kantaja katsoo, että komissio tulisi soveltaa sääntöjenvastaisiin valtioonlakiin lainsäädäntöä, jota sovellettiin ajankohtana, jolloin tuki myönnettiin.

⁽¹⁾ Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1370/2007 (EUVL L 315, s. 1)

⁽²⁾ Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia veloitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26.6.1969 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 1191/69 (EYVL L 156, s. 1)

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

